

at vi skulde indrette et effektivt Forsvar. Derved kommer den højtærede Minister i Strid med en af sine Kolleger, nemlig den højtærede Indenrigsminister, som i en Tale i Esbjerg i Begyndelsen af dette Aar sagde, at vi kunde ikke forsvare os, og at den Hærordning, som Regeringen vilde forelægge Forslag til, kunde ikke tjene som Grundlag for et Forsvar, men kun til Ordning af Grænsestridigheder og af indre Uroligheder. Det forekommer mig, at det dog vilde være heldigt, om det høje Ministerium kunde bringe lidt Overensstemmelse til Veje mellem dets egne Medlemmers Udtalelser, saaledes at man kunde faa at vide, hvorledes det i Virkeligheden er. Til Ordning af indre Uroligheder og Grænseuroligheder er det Militærvæsen, som den højtærede Forsvarsminister nu forelægger Forslag om, alt for dyrt, saa mange Penge kan vi ikke anvende til de Ting. Til et effektivt Forsvar er den Hær, som Ministeren vil uddanne, alt for lille. Man maa nu en Gang ikke glemme, at et Folk paa 60 Millioner alle Dage vedbliver at være større end et Folk paa 3 Millioner. Ganske vist var der en Tid, hvor man her i Danmark sagde, at en Dansker kunde magelig magte 20 af en anden Nation, men de Tider er vist forbi. Jeg antager, at en Dansker har nok i at tage det op med een Tysker eller een Englænder nu om Dage. Derfor er det ikke værd, at vi i Danmark spekulerer paa at indrette noget som helst effektivt Forsvar.

Jeg er imidlertid klar over, at der nu skal laves Forlig om Landstormen, at de to Partier i Løbet af den næste Maaned skal enes om den Forsvarsordning, de vil have gennemført, og jeg siger: Kil bare paa, lad os bare blive færdige med det og ikke sidde her hele Sommeren! Naar vi alligevel skal velsignes med en saadan daarlig Militærordning som den, der er Tale om her, gør det saa endelig hurtigt! Jeg er ogsaa paa det rene med, at det vil ske i Aar, det kan jo ikke vente til næste Aar. Ikke af den Grund, den højtærede Finansminister sagde forleden Dag: at man af finansielle Grunde skulde have Loven gennemført i Aar. Det er saamænd ganske ligegyldigt, det bliver jo ikke billigere, end det allerede er, saa af den Grund kunde man ganske roligt vente til næste Aar. Nej, Grunden er en anden, nemlig den, at næste Aar kan man ikke afvise Kravet om Valg, det er ganske umuligt. Kommer man hen til 1923, til en Tid, da der kun er eet Aar til de ordinære Valg, lader det sig ikke gøre at

sige, at vi har været til Valg paa det Spørgsmaal, og der er ingen Grund til nu igen at udskrive Valg. Nej, saa bliver man nødt til at gøre det, og er der noget, de to Partier frygter, er det Valg. Man elsker nok Vælgerne, men man har dem helst paa Afstand, de maa gerne være saa langt borte som muligt. Man vil ikke ud og snakke med dem i de første to Aar, det skal trækkes ud saa længe som paa nogen Maade muligt. Deri vil de to Partier mødes, selv om de er uenige om meget andet. Den højtærede Statsminister siger, at han staar ikke med Hatten i Haanden overfor det konservative Folkeparti, saaledes som han mente, det var Skik i andre Partier. Jo, Ministeren staar med Hatten i Haanden. Der er bare den Forskel, at Ministeren staar med den i Haanden længere, end det nogen Sinde er sket før, naar andre Partier har været i Alliance her i Landet. Den højtærede Minister staar med Hatten i Haanden i to Maaned, inden han kan faa Militærforliget. Det er en Hatteaftagning, som har vasket sig, det er godt, at det er Sommer, saa at Ministeren kan taale det, ellers er jeg bange for, at han vilde blive noget forkølet, inden vi fik denne Forsvarsordning. Men de to Partier mødes ogsaa i Frygten for Vælgerne, Frygten for at faa Valg udskrevet. Jeg forstaar godt, at det konservative Folkeparti hellere vil have Forliget sluttet end løbe Risikoen ved et Valg, for det konservative Folkeparti skal jo være den Landstorm, der skal bruges til Kanonføde. Hvis den Ulykke skulde hænde, at vi skulde faa Valg, vilde de Konservative dratte den ene efter den anden og Venstremænd som sædvanlig rykke ind paa deres Pladser og drive dem ud af denne Sal og, naar der bliver Valg til Landstinget, ogsaa ud derfra. Det er Naturens Orden, derved er der ikke noget at gøre. Men jeg skulde dog tro, at de Konservative gerne vil gøre Pinen saa lang som muligt, der er Tilfælde, hvor de ikke ønsker at springe i det. Derfor er jeg helt rolig; de vil ikke have Valg, derfor vil de ikke have Sagen udsat til næste Aar, de vil have den afgjort i Aar. Og saa siger jeg: Gør det hurtigt, lad os ikke snakke for længe om det, men komme ud i Guds frie Natur i Stedet for at staa her og høre paa, hvorledes det ærede Medlem Hr. P. Munch har gebærdet sig i den sidste halve Menneskealder. Det har vi snart lært udenad, saa det behøves ikke længere. Gør det, om De vil, men gør det kort!